

Три деценије после распада СССР и дефинитивног окончања Хладног рата, Русија се налази на историјски веома важном раскршћу кад се растаје са идејама и сновима да ће икад постати део Запада.

Ако је Русија напустила и распустила своју империју у нади да ће тако бити прихватљива за Запад, сад је стигла до тачке кад се тај потез оцењује као „највећа геополитичка катастрофа“, а сви сусретљиви кораци према западу сматрају руском опсеном и илузијом.

Све то дешава се само неколико дана пред председнички сусрет Путина и Бајдена у Женеви, који се у Русији дочекује с хладноћом и равнодушношћу.

Јасно је било да то неће бити ни нови прекретнички сусрет Никсон-Брежњев или Реган-Горбачов, нити геополитички обрт типа нове Јалте или новог Минхена.

Велико незадовољство изазвала изјава Бајденовог саветника за националну безбедност да овај иде у Европу како би разговарао са „позиција силе“, што је Кремљ назвао „позерством“ и оценио да садашња форма америчког односа према Русији представља „претњу целом свету“.

Све то су манифестације дубоке руске индигнације понашањем Запада и његовим настојањем да наметне послехладноратовској Русији комплекс ниже вредности и другоразредности.

За тај нови однос, скована је и посебна формулација – колективни запад чије коришћење је било упадљиво на скупу Примаковљеви дани, водећој руској академско-политичког расправи на којој се дискутује о спољнополитичком, дипломатском и међународном развоју.

И поред тога, постоје наде у предстојећи самит, иако оне нису високе, како је оценио министар спољних послова Сергеј Лавров.

Русија је заинтересована за свеобухватни дијалог, а САД само за нека питања која се тичу заједничких интереса у стратешкој стабилности.

Неке учеснике скупа посебно је узнемирила оцена вишег директора Кисинџерове асоцијације Томаса Грејема да се на Русију гледа као на „дестабилизујући фактор“ у међународним односима.

Незадовољство је изазвала и изјава шефа британског МИ6 да је моћ Русије „објективно слаби у економском и демографском смислу“.

У свом априлском обраћању државној Думи, Путин је, можда први пут, употребио израз колективни Запад. Само по себи, то није ново – то је фигурирало и у аналитичким извештајима руских тинк-танкова од 2016, а често у иступима Марије Захарове.

